

ՀԱՅՐԵՆԱԿԱՆՔ

ԱԻԵՏԻՔ ԻՍԱՀԱԿԵԱՆ

Քո երգը, վարպետ հողին, քարին էլ շունչ, լեզու կտայ,
Դու գիտես մարդու հոգին կախարդել քո անուշ խօսքով,
Քարաւանը քո, որպէս ուղտերի անվախճան շղթայ,
Աշխարհի սրտում քեզ նման տրտում զօղանջով կ'երթայ:

Ուզում եմ յաւէտ դեզերել քեզ հետ, զրոյցդ լսել,
Իմ սիրտն է կարծես այրում սիրակէզ քո մորմոքներում,
Ուզում եմ լսել հէքիաթը վսեմ, որ դու ես հիւսել,
Օրհնանք այն ափին, որ երազելով եկել ես հասել:

Դու սիրոյ աղբիւր, Սլազեազի բոյր, հէքիաթ գեղեցիկ,
Դու յաւերժական մի կտրիճ որսկան՝ հայոց լեռներում,
Դու եղնիկների հմայքին գերի մեր մեծ Աւետիք,
Քո սիրտը երգի, քո սիրտը վէրքի անափ հայրենիք:

ԵՐՔ ԿԸ ՏԻՐԵՍ

Երբ կը տխրես, ինձ մօտ արի,
Գանձըս ծով է այս տարի,
Ես քեզ կը տամ ոսկի յոյսեր
Եւ թաւուտներ անտառի:

Ես քեզ կը տամ մարգեր կանաչ,
Աղբիւրների լոյս կարկաչ,
Մանուկների ժպիտն անմեռ,
Կարմիր վարդեր ու կակաչ:

Երբ կը տխրես, ինձ մօտ արի,
Հուրըս ոչ ոք չի մարի,
Ես քեզ կը տամ հոգու կրակ
Եւ դրօշակ պայքարի:

ԱՄՊԵՐ

Ամպեր, ամպեր, հերմակ ամպեր,
Մարգի, ծաղկի բոյրով արբել՝
Նստել եմ ձեր ստուերի տակ:

Ուզում եմ միշտ լինէք այդպէս
Ե՛ւ ձիւնաթոյր, ե՛ւ լուսերես
Ու ձեր հեռուից անուշ ժպտաք,

Դառնաք անձրեւ, դառնաք բարիք,
Առատ թափուէք մեր դաշտերին,
Որպէս պարգեւ ամենաթանկ,

Եւ ծառերին ու ծիլերին,
Մանուկներին ու ծերերին
Ձեր զովարար համբոյրը տաք: